

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22692/2024
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Станислав С. Животић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступају Бранка Војновић и Рајко Вукмировић адвокати из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1790/24 од 03.07.2024. године, на седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1790/24 од 03.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4564/2023 од 13.03.2024. године усвојен је тужбени захтев (став први изреке) и обавезана тужена да преда тужили к.п. .. к.о. ... (став други изреке); одбијен је противтужбени захтев тужене за утврђење права својине на парцели ближе описаној у ставу другом изреке по основу одржаја и за обавезивање тужиле на трпљење уписа тужене по основу пресуде (став трећи изреке) и обавезана је тужена да исплати тужили 186.400,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1790/24 од 03.07.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је означена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке, а жалба тужене одбијена и преиначено решење о трошковима поступка тако што је тужили досуђен виши износ трошкова од 195.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена.

Наиме, Законом о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП) је прописано (члан 403.) да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде (став 1.); да је ревизија увек дозвољена ако је: 1) то посебним законом прописано, 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, 3) другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став 2.); као и да да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 3.).

Како је у тужби и противтужби вредност предмета спора одређена у износу од 12.000,00 динара, који очигледно не прелази износ од 40.000 евра на дан подношења тужбе од 20.07.2018. године, када је противвредност једног евра по средњем курсу износила 118,0507 динара, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена, те ју је одбацио као у изреци, на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**